Ombudsmanul European

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [Link]. *Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați* politica noastră lingvistică și de traducere [Link].

Deciziei în cazul 183/2006/MF - Pretins abuz de putere cu privire la accesul la date

Decizie
Caz 183/2006/MF - **Deschis la** 06/03/2006 - **Decizie din** 21/02/2007

Reclamanta a solicitat comisiei pentru protecţia datelor din Franţa (*Commission nationale de l'informatique et des libertés* , CNIL) să stabilească dacă datele referitoare la persoana sa au fost înregistrate de Europol. CNIL a transmis scrisoarea către Europol, care a informat reclamanta că nici un fel de date personale referitoare la persoana sa, la care ar fi avut dreptul de acces în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Convenţia Europol coroborat cu legislaţia franceză aplicabilă, nu au fost înregistrate la Europol. Comisia de apel a aprobat decizia Europol.

În plângerea înaintată Ombudsmanului, reclamanta a susţinut că Europol a refuzat în mod nejustificat să ofere informaţii referitoare la persoana sa şi să îi permită accesul la aceste date. După părerea sa, acest fapt constituie un abuz de putere. În continuare, reclamanta a susţinut că Europol nu a acordat atenţia cuvenită acţiunii sale înaintate Comisiei de apel, deoarece traducerea în limba franceză a răspunsului său a fost adresată unui alt reclamant.

Directorul Europol a informat Ombudsmanul că scrisoarea Ombudsmanului care solicită avizul Europol cu privire la plângerea a fost transmisă Organismului comun de supraveghere al Europol(„OCS").

În scrisoarea sa către Ombudsman, OCS a declarat că hotărârea Comisiei de apel era executorie pentru toate părţile în cauză. Articolul 195 alineatul (1) din Tratatul CE prevede ca Ombudsmanul să efectueze investigaţii în cazurile de administrare defectuoasă, cu excepţia cazului în care faptele pretinse fac sau au făcut obiectul unor proceduri judiciare. Deoarece Comisia de apel este considerată o comisie independentă care oferă persoanelor fizice reparaţii juridice împotriva deciziilor Europol, OCS a presupus că în cazul de faţă se aplică această excepţie. În ceea ce priveşte pretinsa lipsă de a trata cu atenţie acţiunea reclamantei, OCS a declarat că au fost adoptate două hotărâri în două cazuri diferite de către Comisia de apel şi că

prima pagină a traducerii în limba franceză a hotărârii cu privire la acţiunea reclamantei a fost înlocuită în mod involuntar cu prima pagină a traducerii în limba franceză a unei alte hotărâri. OCS a subliniat că astfel de erori nu ar trebui să se producă şi a adăugat că urmează să transmită scuze reclamantei pentru această greşeală.

În decizia sa, Ombudsmanul a subliniat că excepţia relevantă prevăzută la articolul 195 alineatul (1) se aplică numai în situaţia în care cazul a fost soluţionat sau este pendinte înaintea unei instanţe, iar interpretarea sa a fost confirmată de articolul 1 alineatul (3) din statutul său. Ombudsmanul a menţionat că nu este convins de faptul că în sensul articolului 105 din Tratatul CE Comisia de apel trebuie considerată organism judiciar şi că, prin urmare, faptul că a examinat un anumit caz nu ar trebui să-l împiedică să efectueze o anchetă. Cu toate acestea, consideră că nu este necesar să adopte o poziţie definitivă asupra acestei probleme în cazul de faţă. În acest context Ombudsmanul a menţionat că reclamanta nu a pus la dispoziţie nicio informaţie concretă care să sprijine afirmaţia sa potrivit căreia decizia Europol a fost eronată şi abuzivă. Nici examinarea cu atenţie a hotărârii Comisiei de apel nu a furnizat informaţii care să pună la îndoială decizia Europol. În aceste condiţii, Ombudsmanul a considerat că nu există niciun temei pentru a efectua o anchetă în legătură cu prima afirmaţie a reclamantei.

În ceea ce priveşte pretinsa lipsă de atenţie în tratarea acţiunii introduse de reclamantă, Ombudsmanul a menţionat că OCS a cerut scuze reclamantei pentru eroarea săvârşită. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că nu există niciun motiv pentru a efectua o anchetă în legătură cu acest aspect al cazului.

Strasbourg, 21 februarie 2007
Stimate domnule X,

La 12 decembrie 2005, ați depus o plângere la Ombudsmanul European împotriva Europol privind o cerere de acces la datele care vă privesc. La 21 ianuarie 2006, mi-ați trimis alte documente referitoare la plângerea dumneavoastră.

La 6 martie 2006, am transmis plângerea directorului Europol. La 20 martie 2006, directorul Europol m-a informat că scrisoarea mea din 6 martie 2006 a fost transmisă organismului comun de control al Europol. Organismul comun de control mi-a trimis versiunea în limba engleză a avizului său la 3 mai 2006 și traducerea în limba franceză la 30 mai 2006.

La 9 iunie 2006, mi-ați trimis o altă scrisoare referitoare la plângerea dumneavoastră. La 19 iunie 2006, v-am transmis avizul organismului comun de control al Europol, cu invitația de a formula observații, pe care le-ați transmis la 7 iulie 2006. La 17 septembrie 2006, mi-ați trimis o altă scrisoare referitoare la plângerea dumneavoastră.

Vă scriu acum pentru a vă anunța rezultatele anchetelor care au fost făcute.

PLÂNGEREA

Potrivit reclamantului, faptele relevante sunt, pe scurt, următoarele:

La 10 ianuarie 2004, reclamantul a adresat o scrisoare Comisiei franceze pentru protecția datelor („CNIL”), în care i-a solicitat să verifice dacă datele care îl privesc au fost stocate de Europol. La 26 februarie 2004, CNIL a transmis scrisoarea către Europol.

Prin scrisoarea din 14 iunie 2004, Europol l-a informat pe reclamant că i-a verificat dosarele și că Europol nu deține date care îl privesc, la care avea dreptul să aibă acces, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Convenția Europol coroborat cu legislația aplicabilă a Franței.

La 4 iulie 2004, reclamantul a introdus o cale de atac împotriva deciziei Europol din 14 iunie 2004.

Prin decizia din 12 decembrie 2005, Comitetul de apel al organismului comun de control al Europol (denumit în continuare „JSB”) a confirmat decizia Europol din 14 iunie 2004. Comitetul de apel a făcut referire în special la articolul 9 alineatul (2) din Convenția Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea automată a datelor cu caracter personal, care prevede trei excepții de la dreptul de acces. Aceasta a precizat, de asemenea, că, în temeiul articolului 19 alineatul (3) din Convenția Europol, dreptul de acces ar trebui exercitat în conformitate cu legislația statului membru în care a fost revendicat dreptul, în acest caz, Franța. Comitetul de apel a considerat că, având în vedere legislația și practica din Franța privind dreptul de acces în legătură cu datele prelucrate de Europol, decizia din 14 iunie 2004 a fost luată în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Convenția Europol.

În plângerea sa adresată Ombudsmanului European, reclamantul a susținut că niciuna dintre cele trei excepții prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din Convenția Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981, pe care Europol și-a întemeiat decizia, nu se aplică cazului său. El a afirmat că interpretarea dată de Europol acestui articol constituie un abuz de putere. Reclamantul a declarat, de asemenea, că a contactat deja CNIL și alte autorități franceze relevante și că acestea au refuzat să furnizeze informații cu privire la datele care îl privesc.

La 21 ianuarie 2006, reclamantul a trimis Ombudsmanului o nouă scrisoare referitoare la plângerea sa. În această scrisoare, el a susținut, de asemenea, că Europol nu a tratat în mod corespunzător apelul său la Comitetul de apel din 4 iulie 2004, deoarece traducerea în limba franceză a răspunsului său privea un alt recurent.

Pe baza plângerii și a scrisorii ulterioare a reclamantului din 21 ianuarie 2006, a reieșit că reclamantul a prezentat următoarele afirmații:
- Europol a refuzat în mod eronat să furnizeze informații cu privire la datele referitoare la reclamant și să îi acorde acces la aceste date. Aceasta a constituit un abuz de putere.
- Europol nu a tratat cu atenție apelul reclamantului din 4 iulie 2004 adresat Comitetului de apel, deoarece traducerea în limba franceză a răspunsului său a fost adresată unui alt reclamant.

Reclamantul a susținut că ar trebui să i se acorde acces la datele care îl privesc și care se află

în posesia Europol și a autorităților naționale.

ANCHETA

Abordarea Ombudsmanului

Ombudsmanul a decis să deschidă o anchetă cu privire la cazul reclamantului. Cu toate acestea, Ombudsmanul l-a informat pe reclamant că a decis să considere inadmisibil și, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din statutul său, să închidă cererea sa de acces până la data la care se afla în posesia autorităților naționale, deoarece acest aspect al cazului nu viza o instituție sau un organism comunitar.

Având în vedere faptul că reclamantul a subliniat în plângerea sa că a contactat deja CNIL și alte autorități franceze relevante cu privire la această chestiune, reclamantului i s-a recomandat să sesizeze Ombudsmanul național francez.

Ombudsmanul a transmis plângerea către Europol, solicitând avizul acestuia din urmă.

Scrisoarea directorului Europol din 20 martie 2006 adresată Ombudsmanului

La 20 martie 2006, directorul Europol a informat Ombudsmanul că, având în vedere că „ *reclamantul a pus sub semnul întrebării constatările și modul în care organismul de control comun al Europol a formulat recursul său împotriva unei decizii Europol privind dreptul său de acces la datele care îl privesc și eventual stocate de Europol* ” și că „ *Organismul comun de control, în temeiul articolului 24 alineatul (1) din Convenția Europol, era independent de Europol", scrisoarea Ombudsmanului din 6 martie 2006 prin care se solicita avizul cu privire la plângere a fost transmisă organismului comun de supraveghere* .

Avizul CSM

Avizul CSJ cu privire la plângere a fost, pe scurt, după cum urmează:

Observații generale cu privire la transmiterea scrisorii Ombudsmanului din 6 martie 2006 către JSB și la statutul Comitetului de apel

Prin crearea Europol, a fost creată o platformă europeană pentru schimbul și prelucrarea datelor cu caracter personal. Având în vedere cele de mai sus, unul dintre considerentele Convenției Europol menționează că trebuie acordată o atenție deosebită protecției drepturilor persoanelor fizice și, în special, protecției datelor lor cu caracter personal. Din acest motiv, articolul 14 din Convenția Europol se referă la un standard de protecție a datelor care corespunde principiilor Convenției Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea automată a datelor cu caracter personal („Convenția 108") și Recomandării nr. R (87) a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 17 septembrie 1985 („Recomandarea 87"), care reglementează utilizarea datelor cu caracter personal în sectorul polițienesc. Ținând seama de aceste principii, în Convenția Europol a fost instituit un regim specific de protecție a datelor pentru Europol.

În conformitate cu aceste principii de protecție a datelor, articolul 24 din Convenția Europol a instituit JSB ca organism de supraveghere independent, având sarcina de a examina activitățile Europol pentru a se asigura că drepturile persoanei nu sunt încălcate prin prelucrarea datelor cu caracter personal deținute de acesta. Aceste drepturi sunt specificate în Convenția Europol și, mai precis, la articolul 19, care se referă la dreptul de acces și la verificarea datelor de către

Europol, și la articolul 20 alineatul (4), care se referă la dreptul de a solicita corectarea sau ștergerea datelor.

În ceea ce privește protejarea drepturilor persoanelor fizice, Convenția Europol a oferit, de asemenea, persoanelor fizice dreptul de a solicita OCS să se asigure că modul în care datele cu caracter personal au fost prelucrate de Europol este legal și corect.

OCS adoptase un regulament de procedură care, în conformitate cu articolul 24 alineatul (7) din Convenția Europol, fusese aprobat în unanimitate de Consiliu.

Atât Convenția 108, cât și Recomandarea 87 prevedeau o cale de atac în cazul în care cererea unei persoane nu este respectată. Principiul 6.6 din Recomandarea 87 menționează în mod specific dreptul de a introduce o cale de atac în fața unei autorități de supraveghere. Întrucât Convenția Europol nu oferă persoanelor fizice posibilitatea de a-și prezenta cauza în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene și pentru a oferi persoanei respective o procedură juridică pentru a contesta deciziile Europol, articolul 24 alineatul (7) din Convenția Europol însărcinează OCS să înființeze un comitet special. Acesta este Comitetul de apel al JSB.

Persoanele fizice pot face apel la Comitetul de apel al OCS împotriva unei decizii a Europol privind o cerere (a) de acces la date, (b) de verificare a acestor date sau (c) de rectificare sau ștergere. În conformitate cu articolul 24 alineatul (7) din Convenția Europol, deciziile Comitetului de apel sunt definitive în ceea ce privește toate părțile implicate.

Convenția Europol și dispozițiile specifice din regulamentul de procedură creează astfel în mod clar o dispoziție juridică independentă și specifică care permite individului să introducă o cale de atac împotriva deciziilor Europol.

Pentru a sublinia statutul independent al Comitetului de apel, Consiliul, atunci când a aprobat în unanimitate regulamentul de procedură, a adoptat o declarație privind componența Comitetului de apel.
Observații privind afirmațiile și afirmațiile reclamantului
În ceea ce privește prima afirmație a reclamantului, după ce a primit decizia Europol la cererea sa de a verifica dacă datele care îl privesc au fost stocate de acesta din urmă, reclamantul a formulat o cale de atac împotriva acestei decizii. Prin decizia din 12 decembrie 2005, Comitetul de apel a concluzionat că decizia Europol a fost luată în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Convenția Europol. Această decizie a fost obligatorie pentru toate părțile implicate.

Întrucât Comitetul de apel trebuia să fie considerat un comitet independent care oferă persoanelor fizice o cale de atac împotriva deciziilor Europol, OSL al Europol a presupus că „ *excepția de la articolul 195 a doua teză* ” alineatul (1) din Tratatul CE se aplică procedurilor judiciare din cadrul Comitetului de apel în rolul său judiciar.

În ceea ce privește a doua afirmație a reclamantului, la 12 decembrie 2005, Comitetul de apel a adoptat două decizii în două cauze diferite. Din documentele anexate la plângere a reieșit că prima pagină a traducerii în limba franceză a deciziei privind calea de atac formulată de

reclamant a fost înlocuită accidental cu prima pagină a traducerii în limba franceză din cealaltă decizie. Deși procedurile de lucru din cadrul secretariatului vizau tratarea foarte atentă a procedurilor judiciare și a deciziilor Comitetului de apel, se pare că s-a comis o eroare. Consultarea secretariatului pentru protecția datelor responsabil cu procedurile administrative nu a oferit nicio altă explicație pentru această eroare umană regretabilă. A fost clar că o astfel de greșeală nu ar trebui să aibă loc, iar JSB ar trimite scuze reclamantului pentru această eroare.

Scrisoarea reclamantului din 9 iunie 2006

Prin scrisoarea din 9 iunie 2006, reclamantul a informat Ombudsmanul că, în urma intervenției sale, a primit scuze din partea JSB cu privire la eroarea referitoare la numele său în decizia Comitetului de apel. Acesta a anexat scrisoarea relevantă a CSM din 29 mai 2006.

Observațiile reclamantului

În observațiile sale cu privire la avizul JSB, care au fost prezentate la 7 iulie 2006, reclamantul și-a menținut plângerea. El a susținut, de asemenea, că a existat o încălcare a drepturilor fundamentale, întrucât deciziile Comitetului de apel erau obligatorii pentru toate părțile interesate. Reclamantul a subliniat, de asemenea, că avizul OSL a fost neconform din punct de vedere juridic, deoarece paginile sale nu au fost numerotate și deoarece ultima pagină nu a fost semnată.

DECIZIA

1 Domeniul de aplicare al anchetei Ombudsmanului

1.1 La 10 ianuarie 2004, reclamantul a trimis o scrisoare Comisiei franceze pentru protecția datelor („CNIL”), în care i-a solicitat să verifice dacă datele care îl privesc au fost stocate de Europol. La 26 februarie 2004, CNIL a transmis scrisoarea către Europol. Prin scrisoarea din 14 iunie 2004, Europol l-a informat pe reclamant că i-a verificat dosarele și că nicio informație referitoare la acesta la care, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Convenția Europol coroborat cu legislația aplicabilă a Franței, nu avea dreptul să aibă acces, nu a fost tratată la Europol. La 4 iulie 2004, reclamantul a introdus o cale de atac împotriva deciziei Europol din 14 iunie 2004. Prin decizia din 12 decembrie 2005, Comitetul de apel a confirmat decizia Europol din 14 iunie 2004. În plângerea sa ulterioară adresată Ombudsmanului și în scrisoarea sa ulterioară din 21 ianuarie 2006, reclamantul a susținut că Europol a refuzat în mod eronat să furnizeze informații cu privire la datele care îl privesc și să îi acorde acces la aceste date. În opinia reclamantului, acest lucru a constituit un abuz de putere. Reclamantul a susținut, de asemenea, că Europol nu a tratat cu atenție apelul său din 4 iulie 2004 la Comitetul de apel, deoarece traducerea în limba franceză a răspunsului său a fost adresată unui alt recurent. Reclamantul a susținut că ar trebui să i se acorde acces la datele care îl privesc aflate în posesia Europol și a autorităților naționale.

1.2 În răspunsul său din 6 martie 2006, Ombudsmanul l-a informat pe reclamant că a decis să considere inadmisibil și că, în temeiul articolului 2 alineatul (1) din statutul său, își închide cererea de acces la datele care îl privesc aflate în posesia autorităților naționale, deoarece acest aspect al cauzei nu viza o instituție sau un organism european.

1.3 Prin urmare, prezenta decizie se referă numai la afirmațiile reclamantului și la plângerea adresată Europol.

1.4 Având în vedere că plângerea a fost inițial îndreptată împotriva Europol, Ombudsmanul a transmis-o directorului Europol și a solicitat Europol să prezinte un aviz cu privire la aceasta. Cu toate acestea, la 20 martie 2006, directorul Europol a informat Ombudsmanul că, având în vedere că „ *reclamantul a pus sub semnul întrebării constatările și modul în care organismul de control comun al Europol a recurs împotriva unei decizii Europol privind dreptul său de acces la datele care îl privesc și eventual stocate de Europol* ” și că „ *organismul comun de control, în temeiul articolului 24 alineatul (1) din Convenția Europol, era independent de Europol* ”, scrisoarea Ombudsmanului din 6 martie 2006 prin care se solicita avizul cu privire la plângere a fost transmisă JSB al Europol.

1.5 Din cele de mai sus reiese că Europol susține că atât JSB, cât și Comitetul de apel sunt independente de acesta. Ombudsmanul consideră că această evaluare pare corectă, având în vedere că articolul 24 alineatul (1) din Convenția Europol prevede următoarele: „ *Se înființează un organism de supraveghere comun independent, care are sarcina de a examina, în conformitate cu prezenta convenție, activitățile Europol pentru a se asigura că drepturile persoanei respective nu sunt încălcate prin stocarea, prelucrarea și utilizarea datelor deținute de Europol. (...) În exercitarea atribuțiilor lor, membrii organismului comun de supraveghere nu primesc instrucțiuni de la niciun alt organism* ”. Având în vedere că, în temeiul articolului 24 alineatul (7) din Convenția Europol, Comitetul de apel este instituit de OCS, acest comitet trebuie, de asemenea, să fie considerat independent de Europol.

1.6 Cu toate acestea, Ombudsmanul consideră că faptul că un organism este independent față de un alt organism nu înseamnă neapărat că acesta trebuie considerat un organism comunitar distinct în sensul articolului 195 din Tratatul CE. De exemplu, Ombudsmanul trebuie să trateze frecvent plângerile referitoare la procedurile de recrutare gestionate de Oficiul European pentru Selecția Personalului („EPSO”). Deși comisiile de evaluare joacă un rol major în astfel de proceduri de recrutare și deși aceste comisii de evaluare sunt, în cadrul responsabilităților lor, independente de EPSO, Ombudsmanul a considerat întotdeauna că reclamantul în astfel de cazuri este EPSO, iar nu comisia de evaluare în cauză. Cu toate acestea, Ombudsmanul consideră că, în cazul de față, nu este necesar să se decidă dacă, în sensul articolului 195 din Tratatul CE, OSL (sau Comitetul de apel) ar trebui să fie considerate organisme comunitare diferite de Europol.

1.7 Ombudsmanul ia act de faptul că prima afirmație a reclamantului se referă la o decizie adoptată de Europol. Deși decizia relevantă a fost confirmată de Comitetul de apel, pare clar că prima afirmație vizează decizia Europol, iar nu decizia Comitetului de apel. Prin urmare, Ombudsmanul consideră că este oportun să se considere că ancheta privind această afirmație privește Europol și că prezenta decizie ar trebui să îi fie adresată. Relevanța potențială a deciziei Comitetului de apel în acest context va fi discutată la punctul 2 de mai jos.

1.8 Avocatul Poporului ia act de faptul că cea de a doua afirmație a reclamantului se adresează, de asemenea, Europol. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că această afirmație se referă la modul în care o decizie a Comitetului de apel a fost adusă la cunoștința reclamantului. În realitate, această afirmație trebuie, așadar, înțeleasă ca fiind îndreptată către Comitetul de apel.

1.9 Cu toate acestea, Ombudsmanul observă că, în opinia sa, OSL a explicat că, la 12 decembrie 2005, Comitetul de apel a adoptat două decizii în două cauze diferite și că prima pagină a traducerii în limba franceză a deciziei privind recursul reclamanților a fost înlocuită în mod accidental cu prima pagină a traducerii în limba franceză din cealaltă decizie. OSL a concluzionat că, deși procedurile de lucru din cadrul secretariatului său au avut ca scop tratarea foarte atentă a procedurilor judiciare și a deciziilor Comitetului de apel, se pare că s-a comis o eroare. Acesta a adăugat că o consultare cu secretariatul pentru protecția datelor responsabil cu procedurile administrative nu a oferit nicio altă explicație pentru această eroare umană regretabilă. OSL a subliniat că astfel de greșeli nu ar trebui să apară și a adăugat că va transmite scuze reclamantului pentru această eroare. Ombudsmanul ia act de faptul că, în scrisoarea sa adresată reclamantului din 29 mai 2006, OSL și-a cerut într-adevăr scuze pentru greșeala care a fost făcută.

1.10 Având în vedere aceste circumstanțe, Ombudsmanul consideră că, chiar dacă JSB sau Comitetul de apel ar fi considerat un organism comunitar și ar trebui să se distingă de Europol în sensul articolului 195 din Tratatul CE, nu ar exista, în orice caz, niciun motiv pentru a continua ancheta sa cu privire la acest aspect al cazului.

1.11 Avocatul Poporului observă, de asemenea, că, în observațiile sale, reclamantul a susținut că avizul CSJ a fost neconform din punct de vedere juridic, deoarece paginile sale nu au fost numerotate și deoarece ultima pagină nu a fost semnată.

1.12 În acest context, trebuie remarcat faptul că CSM a transmis avizul său Ombudsmanului mai întâi în limba engleză și, ulterior, a furnizat o traducere în limba franceză (limba de procedură). Această traducere a fost transmisă reclamantului de către Ombudsman. Având în vedere că textul relevant constituia o traducere a originalului în limba engleză, nu era necesar ca acesta să fie semnat. Originalul în limba engleză al avizului CSM a fost semnat în mod corespunzător. O copie a acestui original este anexată la informațiile reclamantului. În ceea ce privește prezentarea avizului CSM, Ombudsmanul este de părere că ar fi fost util să se adauge numere de pagină. Cu toate acestea, Ombudsmanul consideră evident că absența lor nu face ca avizul să fie invalid.

2 În ceea ce privește tratarea de către Europol a cererii reclamantului de a-i oferi informații cu privire la datele care îl privesc și de a-i acorda acces la aceste date

2.1 În plângerea sa adresată Ombudsmanului, reclamantul a susținut că Europol a refuzat în mod eronat să furnizeze informații cu privire la datele care îl privesc și să îi acorde acces la aceste date. În opinia reclamantului, acest lucru a constituit un abuz de putere.

2.2 În opinia sa, JSB a arătat că, după ce a primit decizia Europol cu privire la cererea sa de a verifica dacă datele care îl privesc au fost stocate de acesta din urmă, reclamantul a formulat o cale de atac împotriva acestei decizii. Prin decizia din 12 decembrie 2005, Comitetul de apel a concluzionat că decizia Europol a fost luată în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Convenția Europol. Potrivit JSB, decizia Comitetului de recurs era obligatorie pentru toate părțile interesate. Întrucât Comitetul de apel trebuia să fie considerat un comitet independent care oferă persoanelor fizice o cale de atac împotriva deciziilor Europol, OSL a presupus că „

excepția de la articolul 195 a doua teză " alineatul (2) din Tratatul CE se aplică procedurilor judiciare din cadrul Comitetului de apel în rolul său judiciar.

2.3 În observațiile sale cu privire la avizul OSL, reclamantul a susținut, de asemenea, că a existat o încălcare a drepturilor fundamentale, deoarece deciziile Comitetului de apel erau obligatorii pentru toate părțile implicate.

2.4 Ombudsmanul reamintește că articolul 195 alineatul (1) din Tratatul CE are următorul cuprins:

„ 1. Parlamentul European numește un Ombudsman împuternicit să primească plângeri (...) privind cazuri de administrare defectuoasă în activitățile instituțiilor sau organelor comunitare, cu excepția Curții de Justiție și a Tribunalului de Primă Instanță care acționează în rolul lor jurisdicțional.

În conformitate cu atribuțiile sale, Ombudsmanul efectuează anchete pentru care găsește motive, fie din proprie inițiativă, fie pe baza plângerilor care i-au fost adresate direct sau prin intermediul unui deputat în Parlamentul European, cu excepția cazului în care faptele invocate fac sau au făcut obiectul unor proceduri judiciare. (...) ".

2.5 Avocatul Poporului consideră că excepția prevăzută la articolul 195 alineatul (1) primul paragraf, potrivit căreia Ombudsmanul este împiedicat să examineze o cauză în care faptele relevante fac sau au făcut obiectul unei „proceduri judiciare", se aplică numai în cazul în care o cauză a fost sau este pendinte în fața unei instanțe. Această interpretare este confirmată de articolul 1 alineatul (3) din Statutul Ombudsmanului, care prevede că „Avocatul *Poporului nu poate interveni în cauze în fața instanțelor și nu poate pune sub semnul întrebării temeinicia hotărârii unei instanțe".*

2.6 Avocatul Poporului a examinat cu atenție Convenția Europol și regulamentul de procedură al JSB (3), în special pe cele care reglementează Comitetul de apel. Din aceste norme pare să rezulte că Comitetul de apel a fost conceput ca un mecanism de control independent cu scopul de a oferi cetățenilor o cale de atac împotriva Europol în domeniul în cauză. În plus, se pare că dispozițiile care reglementează Comitetul de recurs sunt, într-o anumită măsură, similare cu cele care se regăsesc de obicei în normele aplicabile unui organ judiciar. Cu toate acestea, Ombudsmanul nu este convins că Comitetul de apel ar trebui să fie considerat ca fiind un organism judiciar în sensul articolului 195 din Tratatul CE și că faptul că a examinat un anumit caz ar trebui, prin urmare, să împiedice Ombudsmanul să efectueze o anchetă. În acest context, Ombudsmanul ia act, în special, de faptul că articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al OCS prevede că o reuniune a Comitetului de apel are efect numai dacă participă patru cincimi din membrii săi sau din supleanții acestora. Astfel, se pare că deciziile Comitetului de recurs pot fi luate chiar dacă unii dintre membrii săi sunt absenți. În plus, articolul 12 alineatul (3) din prezentul regulament prevede că un membru al Comitetului de apel care nu poate participa la o reuniune poate fi reprezentat de supleantul său. Rezultă astfel că compunerea efectivă a organului care se ocupă de un anumit recurs nu este stabilită în mod clar de la bun început.

În aceste condiții, Ombudsmanul consideră că faptul că Comitetul de apel a examinat deja decizia relevantă a Europol nu îl obligă să își închidă ancheta din cauza excepției privind procedurile judiciare prevăzute la articolul 195 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul CE.

2.7 Avocatul Poporului observă că, în opinia sa, CSM a subliniat faptul că deciziile Comitetului de apel sunt obligatorii pentru toate părțile implicate. Acest argument se bazează pe articolul 24 alineatul (7) din Convenția Europol (4) , care prevede că OCS „[...] *instituie la nivel intern un comitet format din câte un reprezentant calificat din fiecare stat membru cu drept de vot. Comitetul are sarcina de a examina căile de atac prevăzute la articolul 19 alineatul (7) și la articolul 20 alineatul (4) prin toate mijloacele adecvate. La cererea acestora, părțile, asistate de consilierii lor, dacă doresc, sunt audiate de comitet.* Deciziile luate în acest context sunt definitive în ceea ce privește toate părțile interesate ” (sublinierea noastră).

2.8 Ombudsmanul consideră că această ultimă teză pare să fi fost menită să garanteze că o decizie a Comitetului de apel privind o cale de atac împotriva unei decizii a Europol privind accesul la date sau informații referitoare la aceste date este definitivă și nu poate fi pusă sub semnul întrebării de nicio altă autoritate. Prin urmare, s-ar putea susține că acest lucru este valabil și pentru Ombudsman și că acesta din urmă nu ar trebui să aibă dreptul de a deschide sau de a iniția o anchetă cu privire la o plângere adresată Europol, după ce Comitetul de apel a abordat chestiunea relevantă. În sprijinul unei astfel de interpretări, s-ar putea face referire în special la faptul că Convenția Europol constituie un tratat internațional încheiat de statele membre ale UE în 1995, și anume aceleași părți contractante care au instituit și Tratatul CE. Pe de altă parte, adoptarea (și ratificarea) unei astfel de convenții a fost prevăzută la articolul 34 alineatul (2) litera (d) din Tratatul privind Uniunea Europeană („TUE”). Această dispoziție face parte din titlul VI din TUE. Cu toate acestea, articolul 41 din TUE prevede că articolul 195 din Tratatul CE „ *se aplică dispozițiilor referitoare la domeniile menționate în prezentul titlu* ”. În lumina acestei dispoziții, pare destul de îndoielnic dacă articolul 24 alineatul (7) din Convenția Europol ar putea limita într-adevăr mandatul Ombudsmanului în modul descris mai sus.

2.9 Cu toate acestea, Ombudsmanul consideră că nu este necesar ca acesta să adopte o poziție definitivă cu privire la această chestiune în prezenta cauză. În opinia Ombudsmanului, această problemă ar trebui soluționată numai dacă ar exista indicii concrete care să indice posibilitatea unei administrări defectuoase în cazul de față.

2.10 Trebuie remarcat faptul că decizia Europol prevede că „ *[î]n conformitate cu procedura prevăzută în Convenția Europol și cu legislația națională aplicabilă a Franței, aș dori să vă informez că, în urma solicitării dumneavoastră, au fost efectuate verificări ale dosarelor Europol. În conformitate cu articolul 19 din Convenția Europol, coroborat cu legislația aplicabilă a Franței, aș dori să vă informez că datele care vă privesc nu sunt prelucrate în cadrul Europol la care aveți dreptul să aveți acces în conformitate cu articolul 19 din Convenția Europol* ”. În decizia sa, Comitetul de apel a afirmat că „având în *vedere legislația și practica din Franța în ceea ce privește dreptul de acces în legătură cu datele prelucrate de Europol și având în vedere articolul 19 alineatul (3) din Convenția Europol, decizia Europol la cererea [reclamantului] este în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Convenția Europol.* ” Prin urmare, raționamentul

utilizat atât de Europol, cât și de Comitetul de apel este destul de succint. Cu toate acestea, Ombudsmanul consideră că acest fapt ca atare nu este surprinzător, întrucât Europol și Comitetul de apel ar fi trebuit altfel să divulge fapte care, în opinia lor, nu ar fi putut fi divulgate.

2.11 Cu toate acestea, Ombudsmanul constată că reclamantul nu a furnizat, nici în plângerea sa, nici în observațiile sale, niciun element concret care să susțină afirmația sa potrivit căreia Europol a acționat în mod eronat sau abuziv atunci când, după verificarea dosarelor sale, a decis că nu există date referitoare la acesta la care avea dreptul să aibă acces în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din Convenția Europol coroborat cu legislația aplicabilă a Franței. De asemenea, o examinare atentă a deciziei Comitetului de apel din 12 decembrie 2005 nu a generat niciun element care ar pune sub semnul întrebării decizia Europol. Având în vedere aceste circumstanțe, Ombudsmanul consideră că nu pare să existe niciun motiv pentru a continua ancheta sa cu privire la afirmația reclamantului.

2.12 În observațiile sale, reclamantul a susținut că a existat o încălcare a drepturilor fundamentale, deoarece deciziile Comitetului de apel erau obligatorii pentru toate părțile implicate. Nu este clar dacă reclamantul a dorit astfel să prezinte o nouă afirmație. Ombudsmanul ia act de faptul că orice astfel de afirmație ar contesta, de fapt, o dispoziție cuprinsă în Convenția Europol, și anume articolul 24 alineatul (7) din aceasta, care prevede că deciziile Comitetului de apel sunt definitive în ceea ce privește toate părțile implicate. În acest context, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din statutul său, Ombudsmanul nu poate soluționa decât plângerile referitoare la administrarea defectuoasă. Prin urmare, acesta nu este în măsură să examineze plângerile care privesc temeinicia legislației sau a tratatelor internaționale. Prin urmare, Ombudsmanul nu ar fi în măsură să se ocupe de nicio afirmație pe care reclamantul ar dori să o ridice în acest context.

3 Reclamanta reclamantului

3.1 Reclamantul a susținut că ar trebui să i se acorde acces la datele care îl privesc aflate în posesia Europol.

3.2 Având în vedere cele de mai sus și concluzia sa de la punctul 2.11, Ombudsmanul concluzionează că nu mai sunt necesare anchete suplimentare cu privire la cererea reclamantului.

4 Concluzie

Pe baza anchetelor Ombudsmanului cu privire la această plângere, se pare că nu există motive pentru investigații suplimentare în acest caz. Prin urmare, Ombudsmanul închide cazul.

Directorul Europol va fi informat cu privire la această decizie. O copie a prezentei decizii va fi, de asemenea, trimisă directorului JSB spre informare.

Al tău cu sinceritate,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Ombudsmanul înțelege că Europol face trimitere la articolul 195 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul CE.

(2) Ombudsmanul înțelege că Europol face trimitere la articolul 195 alineatul (1) al doilea paragraf din Tratatul CE.

(3) Actul nr. 1/99 al organismului comun de control al Europol din 22 aprilie 1999 de stabilire a regulamentului său de procedură, JO 1999, C, 149-01).

(4) Convenția Europol este disponibilă pe site-ul web al Europol (http://www.europol.eu.int/index.asp?page=legalconv [Link]).